

Color carn

Era tardor quan la Fairouz acabava d'arribar en aquella nova ciutat. Tenia companyes i companys nous a l'escola,
una llengua nova per aprendre,
una casa totalment nova per ella,
veïns nous per conèixer...

I avui li estaven ensenyant els nous coneixements.

Avui li tocava aprendre els nous colors que tenien en aquest país.

La mestra va voler fer un exercici per veure quin era el seu nivell, i va dir a tota la classe:

—Avui farem un petit examen! Jo aniré dient colors, i haureu de pintar-los en aquest ordre!

—Pinteu el **BLAU**, el color del cel. -I ella va recordar com l'havia vist just el dia que va arribar.

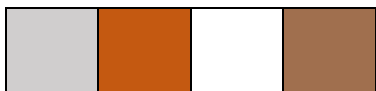
—Ara el **VERD**, com les fulles dels arbres. -En aquest s'hi havia fixat! Va jugar-hi amb les fulles del terra al parc.

—El **GROC**, el color del sol. -Aquest brilla tant que crec que sé a quin color es refereix...

—El color **CARN**, com tenim la pell.

—Uf que bé, aquest me'l sé!

La mestra, al corregir les fitxes va espantar-se: No n'havia encertat ni una!

L'endemà a l'escola, els va retornar. La Fairouz va estar molt trista.

Tot el seu esforç per aprendre tantes coses noves no li havien servit per res.

Aquells colors no li agradaven, a ella li agradaven més els colors del poble on havia nascut! Volia tornar-hi!

Tants canvis, tanta gent nova, tantes coses diferents... Ja n'estava farta!

El següent dia, a l'escola, la mestra va procurar fer-ho més fàcil i va dir:

—Avui per seguir aprenent els colors farem un dibuix.

Pareu atenció a quin color ha de tenir cada cosa que pinteu!

La Fairouz va agafar tota l'energia que li quedava per centrar l'atenció en el dibuix. Avui no es podia equivocar en res!

Ella anava recordant la nova ciutat per tal de trobar el color adequat per cada cosa, i quan ho va tenir llest, nerviosa però alhora satisfeta de l'obra d'art que havia aconseguit fer, va anar orgullosa cap a la taula de la mestra i li va ensenyar.

*Dibuix amb un sol blanc, el cel grisos ple de núvols i contaminació,
les fulles taronges caient dels arbres, ella molt contenta jugant pel
carrer, etc.*

Potser no totes les pells tenen la mateixa tonalitat...

Ni un cel contaminat es podia veure blau quan l'havies conegut tan pur...

Ni el sol brillant pot tenir un sol matís...

Ni, fins i tot, les fulles dels arbres tenen a cada estació el mateix color...

Potser la mestra va entendre que les coses són molt diferents segons des d'on les miris...

O potser la va suspendre perquè no assolía les competències mínimes que marcava el sistema.

A poc a poc, la Fairouz va anar acostumant-se a les coses de la seva nova casa, vida i manera de viure.

I, a cada pas, aprenia una cosa nova i n'ensenyava tres als qui l'envoltaven de nou.

*Per acabar, dos dibuixos de costat, un de la seva nova casa amb
colors molt apagats, i al costat de la seva antiga casa amb colors
molt vius.*

Roser Palomar Fonts